

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ *GENIUS/ГЕНІЙ* В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ МОВЛЕННІ

Строченко Л. В.

доктор філологічних наук, доцент,

професор кафедри іноземних мов

Національний університет «Одеська юридична академія»

Фонтанська дорога, 23, Одеса, Україна

orcid.org/0000-0003-3619-3484

lesiastrochenko@gmail.com

Ключові слова: *концепт, вербалізація, художнє мовлення, концептуальна ознака, геній.*

Стаття присвячена встановленню особливостей вербалізації концепту *GENIUS/ГЕНІЙ* в англomовному художньому мовленні. Об'єктом дослідження вибрано концепт *GENIUS* у картині світу англomовного соціуму. Предметом аналізу виступило мовленнєве втілення концепту *GENIUS/ГЕНІЙ* в англomовних художніх творах. Застосування контекстуально-інтерпретаційного методу для вивчення мовленнєвого матеріалу дозволило проведення власне концептуального аналізу, спрямованого на виявлення концептуальних ознак. У результаті дослідження було встановлено, що феномен геніальності є складним і багатограним концептом, який посідає важливе місце як у науковому, так і в художньому дискурсі. Вивчення вербалізації концепту *GENIUS/ГЕНІЙ* в англomовному художньому мовленні дозволяє виявити характерні ознаки цього концепту, такі як розумові здібності, ексцентричність, освіченість, несприйняття, скрупульозність, впевненість, божественність та інші. Аналіз творів Джерома Селінджера, Артура Конан Дойла, Теодора Драйзера, Анжели Картер та інших авторів показав, що геніальність часто асоціюється з незвичайністю, самотністю, труднощами у взаємодії із суспільством і незрозумінням з боку інших людей. У літературі генії зображуються як персонажі, що мають надзвичайні здібності, які водночас роблять їх незвичайними та відчуженими від звичайного життя. Важливим аспектом дослідження є також вплив геніальності на оточуючих і суспільство загалом. Генії, будучи носіями унікальних здібностей, часто стикаються з незрозумінням, а інколи й з відвертою ворожістю. Проте їхній внесок у культуру, науку та мистецтво є неоціненним, що підкреслює необхідність подальшого вивчення цього феномену. Загалом, дослідження вербалізації концепту *GENIUS/ГЕНІЙ* в англomовному художньому мовленні дозволяє глибше зрозуміти природу геніальності та її роль у культурному просторі, а також виявити мовні засоби, які використовуються для вираження цього складного та багатогранного феномену. Перспективу дослідження концепту *GENIUS* вбачаємо в його аналізі в межах психолінгвістики. Психолінгвістичний підхід дозволяє дослідити, як когнітивні процеси впливають на вербалізацію і сприйняття геніальності, а також як культурні та соціальні контексти формують уявлення про геніальність у різних мовних спільнотах.

VERBALIZATION OF THE CONCEPT *GENIUS* IN ENGLISH ARTISTIC SPEECH

Strochenko L. V.

*Doctor of Philological Sciences, Associate Professor,
Professor at the Department of Foreign Languages
National University "Odesa Law Academy"
Fontanska Doroha, 23, Odesa, Ukraine
orcid.org/0000-0003-3619-3484
lesiastrochenko@gmail.com*

Key words: *concept, verbalization, artistic speech, conceptual feature, genius.*

The article is devoted to establishing the features of the verbalization of the concept *GENIUS* in English artistic speech. The concept *GENIUS* in the worldview of the English-speaking society was chosen as the object of the study. The subject of analysis was the speech embodiment of the concept *GENIUS* in English works of art. The application of the contextual-interpretative method for the study of speech material was the basis of conceptual analysis aimed at identifying conceptual features. As a result of the research, it was established that the phenomenon of genius is a complex and multifaceted concept that occupies an important place in both scientific and artistic discourse. Studying the verbalization of the concept in English artistic speech allows us to identify its characteristic features, such as mental abilities, eccentricity, education, non-perception, scrupulousness, confidence, divinity, and others. Analysis of the works by Jerome Salinger, Arthur Conan Doyle, Theodore Dreiser, Angela Carter and other authors showed that genius is often associated with unusualness, loneliness, difficulties in interacting with society and misunderstanding from other people. In literature, geniuses are depicted as characters with extraordinary abilities that simultaneously make them unusual and alienated from ordinary life. An important aspect of the study is also the impact of genius on others and society as a whole. Geniuses, being carriers of unique abilities, often face misunderstanding, and sometimes even open hostility. However, their contribution to culture, science and art is invaluable, which emphasizes the need for further study of this phenomenon. In general, the study of the verbalization of the concept *GENIUS* in English artistic speech allows for a deeper understanding of the nature of genius and its role in the cultural space, as well as revealing the linguistic means used to express this complex and multifaceted phenomenon. The perspective of researching the concept can be seen in its analysis within psycholinguistics. A psycholinguistic approach allows us to investigate how cognitive processes affect the verbalization and perception of genius, as well as how cultural and social contexts shape perceptions of genius in different language communities.

Постановка проблеми. Релевантність дослідження феномену геніальності зумовлена його важливістю для розуміння процесів творчості, інтелектуального розвитку та інновацій. Вивчення цього феномену дозволяє виявити механізми, що сприяють виникненню новаторських ідей і відкриттів, а також глибше зрозуміти природу людської творчості та інтелекту. Різноманітні дослідження мають практичне значення для розвитку інтелектуальних ресурсів і просування інновацій у різних сферах життя, що робить об'єкт аналізу затребуваним у сучасному науковому дискурсі.

Лінгвістичні аспекти геніальності вивчає *лінгвогеніоніка*, яка аналізує прояви феномену геніальності у мові, зокрема в англійській [Kolegaeva, Stroichenko, 2020; Strochenko, 2017]. У рамках нашого дослідження ми зосереджуємо увагу на вивченні концептуальних аспектів лінгвогеніоніки в англійській мові, зокрема, в англійському художньому мовленні.

Формування і структура концептів, виявлення того, як ці процеси сприяють нашому розумінню та інтерпретації світу, залишаються у фокусі лінгвістичних розвідок [Smith, 1989; The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics, 2010].

Мета статті полягає у встановленні особливостей вербалізації концепту GENIUS/ГЕНІЙ в англomовному художньому мовленні.

Об'єктом дослідження вибрано концепт GENIUS у картині світу англomовного соціуму. **Предметом** аналізу виступило мовленнєве втілення концепту GENIUS/ГЕНІЙ в англomовних художніх творах. Застосування *контекстуально-інтерпретаційного методу* для вивчення мовленнєвого матеріалу дозволило проведення власне *концептуального аналізу*, спрямованого на виявлення концептуальних ознак.

Матеріалом дослідження слугували твори Джерома Селінджера, Артура Конан Дойла, Теодора Драйзера, Анжели Картер та інших авторів.

Виклад основного матеріалу. Розпочнемо аналіз із циклу оповідань про Глассів американського письменника Джерома Селінджера. До цього циклу зараховують 8 творів, а саме: три новели, які входять до збірки *“The Nine Stories” (A Perfect Day for Bananafish, Uncle Wiggily in Connecticut, Down at the Dinghy)*, а також повісті *“Franny”, “Zooey”, “Raise High the Roof Beam, Carpenters”, “Seymour: An Introduction”, “Hapworth 16, 1924”*. Цікавим є той факт, що сам Селінджер ніколи не об'єднував зазначені твори в одному виданні, тому цю назву цикл оповідань здобув завдяки критикам, а читачам доводилося дізнаватися про події, які траплялися у житті героїв не в хронологічній послідовності. У родині акторів Леса та Бессі Гласс (*Les i Bessie Glass*) семеро дітей. Старший син Сімор (*Seymour*) народився в 1917 році, був філологом, філософом і поетом, користувався повагою та авторитетом у родині, покінчив життя самогубством у 1948 році. В одному з розглянутих оповідань досліджуваного циклу, *Hapworth 16, 1924*, читач знайомиться з листом, написаним Сімором у 1924 році батькам із літнього дитячого табору. Саме цей лист і становить основний зміст оповідання. У ньому Сімор постає перед читачами семирічним вундеркіндом, який просить батьків вислати йому величезний перелік книг, які йому необхідно прочитати. Серед них, зокрема, твори Толстого, Діккенса, Теккерея, Остін, сестер Бронте, Гюго, Бальзака, Франса, Пруста, Біблія, медичні довідники, твори китайських філософів тощо, наприклад: *“In smaller amounts, also in French for practice or pure pleasure, diverse selections from the works of Guy de Maupassant, Anatole France, Martin Leppert, Eugene Sue. Please ask Miss Overman to ask Mr. Fraser not to insert any biographies of Guy de Maupassant by mistake or design, quite particularly those by Elise Suchard, Robert Kurz, and Leonard Beland Walker, which I have already read with untold pain and sorrow and do wish Buddy to read with pain and sorrow at such a tender age”* [Salinger, 1999, p. 135].

У листі Сімор також передрикає свою смерть після досягнення ним тридцяти років та згадує свої попередні земні втілення. У цьому контексті актуалізуються такі концептуальні ознаки досліджуваного концепту, як: **розумові здібності, молодий вік та відмінність від інших**.

Наступним твором циклу про Глассів за внутрішньою хронологією є повість *Raise High the Roof Beam, Carpenters*. Твір присвячений спогадам Бадді про травень 1942 року та опису весілля Сімора та Мюріель. Як бачимо, весілля відбувалося у розпал Другої світової війни, і за різними обставинами на ньому міг бути присутнім лише Бадді. Сама церемонія закінчилася скандалом, оскільки наречений не з'явився на неї. Слід зазначити, що сам Сімор в оповіданні безпосередньо не з'являється, він тільки зображений у двох ракурсах: з точки зору родичів та друзів нареченої і з точки зору сімейства Глассів. Для перших він доволі дивна, неврівноважена та навіть психічно хвора людина. Так, наприклад, мати Мюріель, яка роками ходить до психоаналітика, описує свого майбутнього зятя друзям: *“Seymour, in her opinion, was a latent homosexual...this Seymour was a really schizoid personality”* [Salinger, 1999, p. 209].

Намагання Сімора напередодні весілля пояснити нареченій причину неможливості своєї появи на церемонії викликали у її друзів та родичів повне нерозуміння і обурення: *“But what man in his right mind, the night before he is supposed to get married, keeps his fiancée up all night blabbing to her all about how he's too happy to get married and that she'll have to postpone the wedding till he feels steadier or he won't be able to come to it?... Does that sound like somebody normal?”* [Salinger, 1999, p. 210].

Отже, у наведених контекстах актуалізуються такі концептуальні ознаки, як **ексцентричність та несприйняття**, що розкривають ставлення суспільства до людей із надзвичайними здібностями.

Слід зазначити, що не лише старший син Сімор був надзвичайно обдарованим. Такими зображуються всі діти сімейства Глассів. Вони всі поділяють певні погляди на світ та своє місце у ньому. Так, в одному з оповідань Місіс Гласс зауважує, що її сини Зуї та Бадді не можуть спілкуватися з людьми, які їм не подобаються: *“If you don't like somebody in two minutes, you're done with them forever... You can't live in the world with such strong likes and dislikes”* [Salinger, 1999, p. 290].

У відповідь Зуї зазначає, що саме Сімор і Бадді винні у подібній ситуації, оскільки саме їх виховання і вплив роблять неможливим гармонійне та щасливе існування їхніх братів та сестер у суспільстві: *“We're freaks, the two of us, Franny and I...and both those bastards are responsible...”*

The great teachers. The great emancipators. My God. I can't even sit down to lunch with a man anymore and hold up my end of a decent conversation" [Salinger, 1999, p. 290].

Отже, фіксуємо актуалізацію таких концептуальних ознак, як: **освіченість, емоційність, несприйняття**.

Непрості стосунки геніальних особистостей із суспільством знаходять своє відображення і у наступному уривку з роману Жана Боу, в якому героїня роздумує про те, наскільки важке життя у звичайних людей, не кажучи вже про геніїв, які мають не лише жити, а й творити у суспільстві, яким керують гроші та лицемірна мораль: "*Life's hard enough to bear if you're not a **genius**. Jane didn't know how he – or Mozart, Schubert, Monet, Van Gogh – had lived, let alone created. And in a society ruled by money and false morals, these grey people still often win, in the ceaseless struggle between personal profit and the common good: the ignorant, illiterate, hypocritical Town Council, the blinkered planning officers, the successful local speculators (nicknamed the Mafia) who flew their own flag over their local headquarters, as if they were a private army*" [Bow, 1991, p. 27].

У цьому уривку згадуються імена видатних митців – Моцарта, Шуберта, Моне, Ван Гога – як еталонних представників геніальних творців.

Одним із найвідоміших геніїв серед літературних персонажів є детектив Шерлок Холмс. В одному з оповідань із такої серії "*The Adventure of the Greek Interpreter*" зустрічаємо досить розлогий опис характеру Холмса, таким, як його бачить доктор Ватсон: "*During my long and intimate acquaintance with Mr. Sherlock Holmes I had never heard him refer to his relations, and hardly ever to his own early life. **This reticence upon his part had increased the somewhat inhuman effect which he produced upon me, until sometimes I found myself regarding him as an isolated phenomenon, a brain without a heart, as deficient in human sympathy as he was preeminent in intelligence. His aversion to women and his disinclination to form new friendships were both typical of his unemotional character, but not more so than his complete suppression of every reference to his own people***" [Doyle, 2023, p. 89].

Фіксуємо цілу низку концептуальних ознак, вербалізованих у цьому уривку: **розумові здібності, скритність, беземоційність, нелюдимість**.

Проте, коли Холмс бачив перед собою цікаве завдання, він повністю змінювався, про що свідчить такий уривок: "*Sherlock Holmes was transformed when he was hot upon such a scent as this. Men who had only known the quiet thinker and logician of Baker Street would have failed to recognise him. His face flushed and darkened. His brows were drawn into two hard black lines, while*

his eyes shone out from beneath them with a steely glitter. His face was bent downward, his shoulders bowed, his lips compressed, and the veins stood out like whipcord in his long, sinewy neck. His nostrils seemed to dilate with a purely animal lust for the chase, and his mind was so absolutely concentrated upon the matter before him that a question or remark fell unheeded upon his ears, or, at the most, only provoked a quick, impatient snarl in reply" [Doyle, 2023, p. 90].

У цьому випадку фіксуємо актуалізацію концептуальної ознаки **сконцентрованість, одержимість** своєю справою.

Для зображення психологічного портрету головного антагоніста Холмса – професора Моріарті автор використовує такі стилістичні прийоми, як антономазія: "*He is the **Napoleon of crime, Watson. He is the organizer of half that is evil and of nearly all that is undetected in this great city. He is a **genius**, a philosopher, an abstract thinker. He has a brain of the first order. **He sits motionless, like a spider in the center of its web, but that web has a thousand radiations, and he knows well every quiver of each of them. He does little himself. He only plans. But his agents are numerous and splendidly organized. Is there a crime to be done, a paper to be abstracted, we will say, a house to be rifled, a man to be removed – the word is passed to the Professor, the matter is organized and carried out*****" [Doyle, 2023, p. 120].

У цьому випадку актуалізуються концептуальні ознаки: **розумові здібності та організаторські здібності**.

У романі *The magic toyshop* відомої британської письменниці Анжели Картер головна героїня Мелані після втрати батьків переїздить до дядька, ексцентричного виробника ляльок-маріонеток у натуральну величину та фантастичних старомодних іграшок. Один з його працівників називає дядька Мелані генієм, з яким не може зрівнятися ніхто: "*The cuckoo cried the half-hour. Melanie jumped'. Your uncle made that clock. "Gosh!" You don't know half the things he can make, Melanie". Once, he gave me a jack-in-a-box he had made. But it frightened me". But you surely know about the dolls and hobby horses and baby houses and all?" No, – she said. – He is a master, – said Finn. – There is no one like him, for art or craft. He's a **genius** in his own way and he knows it. – He considered'. Would you like to see a little of the work?" [Carter, 1993, p. 45].*

У цьому прикладі фіксуємо актуалізацію концептуальних ознак **майстерність** (*He is a master*) та **незрівнянність** (*There is no one like him, for art or craft.*).

У біографічному романі «Папуга Флобера» англійський письменник Джуліан Барнс зображує життя одного з дослідників творчості Гюстава

Флобера – Джефрі Брейтвейта. У наведеному нижче уривку з цього роману йдеться про те, що один з літературних критиків зауважив, що у головної героїні роману «Мадам Боварі» очі різного кольору у різних частинах твору. Барнс описує, як Джефрі Брейтвейт спочатку відчував роздратованість власне Флобером, якого називає скрупульозним генієм, що не зміг дотриматися послідовності у зображенні персонажу. Проте згодом відчуття злості переходить на критика, який це зауважив, оскільки, коли Брейтвейт читав «Мадам Боварі», він жодного разу не помічав непослідовності цієї портретної деталі: “*And it’s hard to underestimate the irritation when a critic points out something like that to you. The irritation isn’t with Dr Starkie, not at first – she was only, as they say, doing her job – but with Flaubert. So that painstaking genius couldn’t even keep the eyes of his most famous character a consistent colour? Ha. And then, unable to be cross with him for long, you shift your feelings over to the critic. I must confess that in all the times I read Madame Bovary, I never noticed the heroine’s rainbow eyes*” [Barnes, 1985, p. 160].

У цьому уривку фіксуємо актуалізацію концептуальної ознаки **скрупульозність** у структурі концепту GENIUS/ГЕНІЙ.

У проаналізованих художніх творах номінативна одиниця *genius* трапляється й у заголовках, тобто у сильній позиції. Один з таких випадків – це автобіографічний роман Теодора Драйзера “*The Genius*”, уперше опублікований у 1915 році. Головний персонаж роману – Юджин Вітла – талановитий художник родом із провінційного містечка зображується як амбіційний митець, який добивається певного визнання, проте нівелює його бурхливим особистим життям. Ще на початку свого творчого шляху один з персонажів роману у розмові з Юджином досить точно характеризує його особистість та дає поради на майбутнє: “*You have so much imagination that it runs not only to ideas in business, but ideas in dress and comfort and friends and entertainment. ... You’re the kind of man, if my observations and intuitions are correct, who is apt to be carried away by his ideals of anything—beauty, women, show*” [Dreiser, 2010, p. 29].

У цьому уривку фіксуємо вербалізацію концептуальних ознак **уява** (*You have so much imagination*) та **захопленість** (*is apt to be carried away by his ideals of anything*).

Співрозмовник відзначає **надзвичайність** здібностей юнака, проте застерігає його від хибних вчинків на початку кар’єри: “*You are very exceptional, but your very ability makes you an uncertain quantity. You’re just on the threshold of your career*” [Dreiser, 2010, p. 34].

Слід зазначити, що сам Юджин був рішуче налаштований досягти успіху у роботі художника,

він вважає, що був народженим для успішного життя. Такий висновок можна зробити, зокрема, з наступного уривка, в якому автор надає емоційності невласне прямому внутрішньому мовленню протагоніста за рахунок використання паралельних конструкцій та модального дієслова *must*: “*He must succeed. That’s what the world was made for. That’s what he was made for. That was what he would have to do*” [Dreiser, 2010, p. 100].

У цьому випадку виокремлюємо актуалізовану концептуальну ознаку **впевненість** (*That’s what he was made for*).

Власне номінативна одиниця *genius*, окрім заголовку, трапляється у тексті роману 10 разів. Здебільшого вона вживається стосовно визнаних майстрів живопису, коли персонажі твору обговорюють їхню творчість чи відвідують галереї. Але в основному зазначена номінація вживається у контекстах, пов’язаних із головним персонажем Юджином. Він користувався неабияким успіхом у жінок, яких приваблювала не лише його зовнішність, а й надзвичайні здібності, вони відкрито називали його генієм, як-от у наступному прикладі: “*She would explain with exactness why she wanted him to see them, what she thought they would do for him. She frankly confessed to him that she considered him a genius and always insisted on knowing what new thing he was doing. When any work of his appeared and she liked it she was swift to tell him. He almost felt as if he owned her room and herself, as if all that she was – her ideas, her friends, her experiences – belonged to him*” [Dreiser, 2010, p. 109].

Дружина Юджина теж ставилася до нього як до геніальної особистості, всіяко підкреслювала його надзвичайність, і ніяк не могла збагнути, як він міг поєднувати свою велич як генія з інтрижками, причому з жінками, які були нижче його рівня: “*It was an astonishing thing that he could have deceived her so. She would never forget it. He was a genius to be sure. The world was waiting to hear what he had to say. He was a great man and should associate with great men, or, failing that, should not want to associate with anyone at all. It was ridiculous for him to be running around after silly women*” [Dreiser, 2010, p. 87].

У вищенаведених контекстах вербалізуються такі концептуальні ознаки, як **визнання** (*He was a genius to be sure; she considered him a genius*) та **надзвичайність** (*a great man*).

На питання Юджина, чому вона його кохає, одна з жінок відповіла, що саме через його геніальність та можливість робити те, що він забажає: “*Once when they were out in an automobile together, he had asked her why she loved him, and she said, “because you are a genius and can do anything you please”*” [Dreiser, 2010, p. 129].

У цьому випадку фіксуємо актуалізацію концептуальної ознаки **свобода** у структурі концепту GENIUS/ГЕНІЙ.

Останній з проаналізованих контекстів висвітлює роздуми самого протагоніста стосовно того, чи є він генієм взагалі, як його змальовують оточуючі: *“If he thought at all and was not a heaven-born **genius** serene in the knowledge of his God-given powers, he was very apt to hesitate, to worry, to be humble and to endure a good deal”* [Dreiser, 2010, p. 130].

Цей випадок актуалізує концептуальну ознаку **божественність** у структурі англомовного концепту GENIUS/ГЕНІЙ.

Висновки. У результаті дослідження було встановлено, що феномен геніальності є складним і багатограним концептом, який посідає важливе місце як у науковому, так і в художньому дискурсі. Вивчення вербалізації концепту GENIUS/ГЕНІЙ в англомовному художньому мовленні дозволяє виявити характерні ознаки цього концепту, такі як розумові здібності, ексцентричність, освіченість, несприйняття, скрупульозність, впевненість, божественність та інші.

Аналіз творів Джерома Селінджера, Артура Конан Дойла, Теодора Драйзера, Анжели Картер та інших авторів показав, що геніальність часто асоціюється з незвичайністю, самотністю, труднощами у взаємодії із суспільством і нерозумінням з боку інших людей. У літературі генії зображуються як персонажі, що мають надзвичайні здібності, які водночас роблять їх незвичайними та відчуженими від звичайного життя. Важливим аспектом дослідження є також вплив геніальності на оточуючих і суспільство загалом. Генії, будучи носіями унікальних здібностей, часто стикаються з нерозумінням, а інколи й з відвертою ворожістю. Проте їхній внесок у культуру, науку та мистецтво є неocenним, що підкреслює необхідність подальшого вивчення цього феномену. Загалом, дослідження вербалізації концепту GENIUS/ГЕНІЙ в англомовному художньому мовленні дозволяє глибше зрозуміти природу геніальності та її роль у культурному просторі, а також виявити мовні засоби, які використовуються для вираження цього складного та багатогранного феномену.

Перспективу дослідження концепту GENIUS вбачаємо в його аналізі в межах психолінгвістики. Психолінгвістичний підхід дозволяє дослідити, як когнітивні процеси впливають на вербалізацію і сприйняття геніальності, а також як культурні та соціальні контексти формують уявлення про геніальність у різних мовних спільнотах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Kolegaeva I., Strochenko L. Concept GENIUS in its historical perspective. *Scientific Journal of Polonia University*. 2020. № 38 (1). P. 50–55.
2. Smith E.E. Concepts and induction. *Foundations of Cognitive Science* / M. Posner (ed.). Cambridge : CUP, 1989. P. 501–526.
3. Strochenko L. Lexical means of representation of the concept GENIUS in the English language. *International research and practice conference “Modern philology: relevant issues and prospects of research”*: Conference proceedings, October 20–21, 2017. Lublin : Baltija Publishing, 2017. P. 113–115.
4. The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics. / Geeraerts D., Cuyckens H. (eds.). Oxford : Oxford University Press, 2010. 1368 p.
5. Barnes J. Flaubert’s parrot. London : Picador, 1985. 270 p.
6. Bow J. Jane’s journey. Lewes, East Sussex : The Book Guild Ltd, 1991. 230 p.
7. Carter A. The magic toyshop. London : Virago Press Ltd, 1993. 230 p.
8. Doyle A.C. The adventures of Sherlock Holmes. Folio World’s Classics, 2023. 192 p.
9. Dreiser T. The Genius. New York : John Lane Company, 1986. 560 p.
10. Salinger J.D. Selections. London : Penguin books, 1999. 437 p.

REFERENCES

1. Kolegaeva, I., Strochenko, L. (2020) Concept GENIUS in its historical perspective. *Scientific Journal of Polonia University*. № 38 (1), 50–55.
2. Smith, E.E. (1989) Concepts and induction. *Foundations of Cognitive Science* / M. Posner (ed.). Cambridge: CUP, 501–526.
3. Strochenko, L. (2017) Lexical means of representation of the concept GENIUS in the English language. *International research and practice conference “Modern philology: relevant issues and prospects of research”*: Conference proceedings, October 20–21, 2017. Lublin: Baltija Publishing, 113–115.
4. The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics. / Geeraerts D., Cuyckens H. (eds.). (2010). Oxford: Oxford University Press.
5. Barnes, J. (1985) Flaubert’s parrot. London: Picador.
6. Bow, J. (1991) Jane’s journey. Lewes, East Sussex: The Book Guild Ltd.
7. Carter, A. (1993) The magic toyshop. London: Virago Press Ltd.
8. Doyle, A.C. (2023) The adventures of Sherlock Holmes. Folio World’s Classics.
9. Dreiser, T. (1986) The Genius. New York: John Lane Company.
10. Salinger, J.D. (1999) Selections. London: Penguin books.